

Skutečný odpočinek

Mesih dynč alýar, ýadawlar üçin hakyky dynč alýar, sebäbi Onuň üsti bilen hakyky ybadat mümkindir.

Skutečný odpočinek

“Oňa:” Bu dynč, ýadawlara dynč ber; bu dynč alyş; emma gulak asmadylar “(Işaýa 28:12)

Käbir ýewreý pozisiýalaryna eýerýänler Sabat günü baradaky talaplaryny tassyklamak üçin köplenç aşakdaky soraglary berýärler: Sabat günü ybadat gününü, hepdäniň ýedinji günü, hepdäniň birinji günü ýekşenbe gününe kim üýtgetdi? Bu üýtgeşiklik haçan edildi? Hudaý bu üýtgeşmä rugsat berdimi?

Bu soraglar, ýewreý taglymatynyň käbir elementlerini öz içine alýar, sebäbi olar Musanyň kanunyna dolanyp gelmek islediler we sünnet we Sabat günlerini hristianlaryň halas bolmagy üçin möhüm elementler hökmünde görkezdiler. Sünnetliler üçin (Iudaizers) resul Pawlus şu jogaby berdi:

“Çünki biz sünnetdiris, ruhda Hudaýa hyzmat edýäris, Isa Mesihde şöhratlanýarys we bedene ynanmaýarys” (Filipililer 3: 3).

Pauliniň beren jogabyndan iki düşünjämiz bar:

- Hakyky sünnet, ruhda Hudaýa hyzmat etmektir, sebäbi diňe Mesihniň sünnetlenmegine sezewar bolanlar, deriniň derisinde edilmän, tutuş günäniň bedeniniň çykarylýan ýüreginde bolup geçýän Hudaýa hyzmat edýär. “Şeýle hem, teniň günäleriniň bedenini talamakda, Mesihniň sünnetlenmegi bilen eliňiz bilen sünnetlenmärsiňiz” (Koloseliler 2:11). Diňe Mesihde adam kanuny ýerine

ýetirip biler, sebäbi diňe Onuň üsti bilen sünnet etmek, ynsan elleriniň, ýüregiň kömegi bolmazdan amala aşyrylyp bilner. “Şonuň üçin ýüregiňiziň derisini sünnetläň we boýnuňyzy berkitmäň” (Ikinji Kanun 10:16; Jer 4: 4);

- Hristian, Ybraýymyň neslinden bolmak, sünnet bolmak, kanun baýramlaryna gatnaşmak, gurban bermek ýaly bedene (nesil şejeresi, sünnet, millet, günler, baýramçylyklar we ş.m.) öwünmeýär. kanun, bedeniň galan günleri we ş.m.

Başga sözler bilen aýdylanda, resul Pawlus mesihiniň bedene görä däl-de, ruhy taýdan Hudaýa hyzmat edýändigini aýdyň görkezýär. Emma,   ruhda Hudaýa nädip hyzmat edýär? Belli bir ýer ýokmy? Şeýle hyzmat üçin amatly günmi?

Ynsan ybadaty zatlar, günler, oturylyşyklar, gurbanlyklar we ş.m. bilen baglanyşdyranda, ruhda ybadat etmegiň nämedigini ýa-da Hudaýyň dogrulygyny nädip ýola goýmalydygyny bilenok. Ruhda ybadat etmek diňe täzededen doglanlar üçin mümkindir, ýagny çüýremez tohum Hudaýyň sözi arkaly täzededen döredildi.

Taňrynyň güýji bolan Hoş Habaryň üsti bilen Hudaý öz adalatyny ýola goýýar, ýagny Hoş Habary bolan güýjüne esaslanyp adamy aklaýan adamdyr (Rimliler 1:16 -17).

Mesih Sabat gününüň Rebbi, hakyky dynç alyş, hakyky ybadat edýänler Atanyň gözleýän zatlaryna görä döredilýär. Mesihiniň üsti bilen girenleriň hemmesi (Samariýa ýa-da Iýerusalim) ýa-da ybadat wagty (günleri) hakda alada etmeli däldir, çünki Mesih wada berlen nesil bolup, gelmegi bilen ybadat edýänleriň Ata ybadat etmegiň wagty geldi; hakykatda we adalatda “Onda kanun näme? Ol hyýanatçylyklar sebäpli, wada berlen nesiller gelýänçä bellendir; perişdeler tarapyndan araçynyň eline berildi “(Gal 3:19); “Isa oňa:” Aýal, maňa ynan, wagtyň geler, bu dagda-da, Iýerusalimde-de Ata ybadat etmersiň; bilmeýän zadyňa ybadat edersiň; bilýänlerimizi gowy görýäris, sebäbi gutulýş ýewreýlerden gelýär. Emma wagt geler, indi hakyky ybadat edýänler Atada ruhda we hakykatda ybadat ederler; sebäbi Ata özüne ybadat edýänleri gözleýär. Hudaý Ruhdur, Oňa

ybadat edýänler oňa ruhda we hakykatda ybadat etmelidirler "(Johnahýa 4:21 -24).

Isa, samariýalylara Ata tarapyndan ygtyýarlandyrylan üýtgeşmäniň bolandygyny aýdyň görkezýär (Johnahýa 4:23).

Mesih tarapyndan döredilen üýtgeşiklikde, baýram günleri, täze aýlar, şenbe we ş.m. indi möhüm däl, indi möhüm zat täze jandar bolmak, sebäbi köne ähtdäki zatlar belli bir ýere we wagta bagly bolup görünýärdi, Isa şol pursatda we şol ýerde mümkin bolandygyny subut etdi (Galatýalyklar 6:15). Wagt geldi!

Jewsewreýler bellenilen günleriň ybadat etmek üçin zerurdygyny hasapladylar, Sabat gününü bellediler, ýöne Mesih hakyky ybadatyň diňe Mesih bolan Hudaýyň güýji bilen mümkindigini görkezdi. Aýratyn günlerde, hepdelerde, aýlarda we ş.m. ybadatlary hemişe bolmagyny üýtgetdi we bu ýer diňe Iýerusalim şäherinde hemme ýerde bolmagyny bes etdi, sebäbi Mesih halkynyň gelmegi bilen gurban, ybadathana we ruhuň mesgeni boldy (1 Korintoslyklar 3:16).

Po změně zavedené Kristem není třeba, aby si člověk stěžoval, že na bohoslužby není čas, a to na základě starého argumentu, že místo bylo daleko nebo že je nutné počkat na konkrétní časy, jako jsou dny, měsíce, nové měsíce, týdny, soboty, atd.

Před příchodem Mesiáše byl hřích pokrytý pouze zvířecí krví, což představovalo budoucí Boží dílo, přechodné by určitě bylo nahrazeno, protože dokonalý skutek by udělal pouze Boží Beránek: sňal hřích světa.

Nyní, za podmínek chrámů, kněží a živých obětí, mohou lidé kdykoli a na jakémkoli místě přinést oběti chvály, které jsou plodem rtů vyznávajících Krista (Žid 13:15; Řím 12: 1), protože jsou chrám Boží a mít volný přístup na trůn milosti (1 Pet 2: 5; Heb 10:19).

Zběsilé tempo každodenního života není překážkou ve službě Bohu, protože nyní již neslouží na základě stáří písmene, ale

je podáváno Bohu prostřednictvím poznání Svatého, kterým je Kristus (Ř 10,2; sv. 2). 9:10).

Když Ježíš nabídl odpočinek a úlevu unaveným a utlačovaným, nenabízel řešení každodenních problémů lidí, protože každodenní únava se týká soudu všech lidí v důsledku soudu, který se konal v Edenu. Pozemská existence bude vždy napjatá, protože tak určil Bůh, že by bylo pro syna, který činí Otcovu vůli, v rozporu s tím, kdo by mu odporoval (Gen. 3:17). Pokud člověk čeká v Kristu kvůli záležitostem týkajícím se tohoto života, je z lidí nejchudší, protože dílo a utrpení, která z něj vyplynula, ustanovil Bůh (Ka 3:10);

„Pokud doufáme v Krista pouze v tomto životě, jsme nejchudší ze všech lidí“ (1Ko 15:19).

Co však Ježíš nabídl, když řekl:

„Pojďte ke mně všichni, kdo jste unavení a utlačovaní, a ulevím vám. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, který jsem mírný a pokorný v srdci; a najdete odpočinek pro své duše. Protože mé jho je snadné a moje břemeno je lehké“ (Mt 11,28-30)?

Nabídl úlevu těm, kteří byli pod jhem hříchu, a odpočinek těm, kteří nesli těžké břemeno mojžíšského zákona. Ježíš přišel zachránit to, co bylo ztraceno, a ne poskytnout lidem existenční kvalitu.

Problémy rodiny, práce, stresu, kvality jídla, dovolených atd. Jsou problémy, které člověk může a musí řešit, protože je součástí jeho vnitřní dispozice (vůle) a je to zcela na lidech, nicméně záchrana před odsouzením hříchu, které je pro člověka nemožné, je na Bohu (Mt 19,26).

Úleva za každodenní problémy také není v sobotu nebo v neděli, ale v následování Kristova varování:

„Říkal jsem vám to, abyste měli pokoj ve mně; ve světě

budete mít soužení, ale buďte v dobré náladě, přemohl jsem svět “(Jan 16:33).

Pořadí je jasné:

„Nepros proto, že budeš jíst nebo pít a nebudeš neklidný“ (Lukáš 12:29), protože:

“Ale zbožnost v spokojenosti je velkým přínosem. Protože jsme tomuto světu nic nepřinesli a je jasné, že si z něj nemůžeme nic vzít. Když však máme obživu a s níž se kryjeme, budme s ní spokojení “(1. Timoteovi 6: 6–8).

Zbytek zaslíbený unaveným a utlačovaným spočívá v tom, aby se člověk přišel živit Kristem, protože On dává věčný život (Jan 6:57). Poté, co se člověk účastní těla a krve, zůstává v Kristu a Kristus a Otec v člověku (Jan 15: 4–5).

Judaisté oslavovali sobotu jako den „odpočinku“, o kterém zákon hovořil jako o tom, že Bůh v tento den odpočíval (Gn 1,31), ale Ježíš jasně říká, že jeho Otec pracuje až dosud a On také což dokazuje, že soboty související s dny v týdnu jsou alegorií pro Krista, zbytek unavených a utlačovaných (Jan 5:17).

Nyní, Kristus, stvořitel nebe a země (Jan 1: 3; Kol 1:16), poté, co stvořil všechny věci až do šestého dne, sedmého odpočíval, ale Genesis odkazoval pouze na přirozený řád tohoto světa které jsou viditelné očima člověka (první stvoření), tj. odkazuje na věci, které nejsou věčné „A Bůh viděl všechno, co udělal, a všechno bylo velmi dobré. Odpoledne a ráno uplynulo; to byl šestý den. Nebesa a země a vše v nich bylo dokončeno. Sedmého dne Bůh dokončil práci, kterou vykonal, a ten den odpočíval. Bůh požehnal sedmý den a posvětil ho, protože na něm spočinul od veškeré práce, kterou vykonal ve stvoření.“(Gn 1,31; Gn 2,3).

Sedmého dne Kristus odpočíval, aby mohl uzavřít díla vztahující se k lidskému světu, nicméně On a Otec pokračovali

v práci s ohledem na budoucí statky, to, co oči neviděly, a nevyšly do srdce člověka.

„Ale jak je psáno: Věci, které oko nevidělo a ucho neslyšelo, a nevyšlo do srdce člověka, to jsou věci, které Bůh připravil pro ty, kdo ho milují“ (1Ko 2: 9);

„Ale když přišel Kristus, velekněz budoucích statků skrze větší a dokonalejší svatostánek, který nebyl vytvořen rukama, to znamená není tímto stvořením“ (Heb 9:11).

Skutečnost, že bylo zaznamenáno, že Kristus odpočíval sedmý den, není proto, že by se unavil, jako by potřeboval volno nebo usnul (Ža 121: 1), ale spíše si klade za cíl upozornit lidi, že je tu odpočinek a odpočinek je Kristus.

Když používají 2. Mojžíšovu 20, verš 11, aby řekli, že člověk je požehnán za to, že zachovává sedmý den v týdnu, zapomínají na to, že odpočíval (uzavřel) sedmý den, to byl on, kdo stvořil všechno, a ne lidé. Kdo si odpočinul od všeho, co udělal, byl Bůh, a ne lidé, jak čteme:

„Neboť za šest dní Hospodin učinil nebesa a zemi, moře a všechno v nich, a odpočinul sedmého dne; proto požehnal Hospodin sobotní den a posvětil jej. “(2Mo 20:11; 2Mo 31:17).

Proč Bůh zpočátku oddělil sobotní den od ostatních dnů? Slouží jako připomínka toho, že odpočinek dává Bůh

„Pamatuj na slovo, které ti poslal Mojžíš, služebník Páně, řka: Hospodin, tvůj Bůh, ti dá odpočinek a dá ti tuto zemi.“ (Joz 1,13). Ale protože nechtěli slyšet a odpočívat v Bohu

„Neboť Egypt vám bude marně a bezúčelně pomáhat; Proto jsem na to zvolal: Tvoje síla neutichá. “(Iz 30: 7).

Zatímco ve slově Božím je požehnání, protože ze všeho, co vychází z úst Božích, bude člověk žít (Dt 8: 3), v obřadu

dodržování soboty byla kletba

„Šest dní bude odpracováno, ale sedmý den je sobota odpočinku, svatá Pánu; kdokoli bude v sobotu dělat jakoukoli práci, jistě zemře.“ (2Mo 31:15).

Kdokoli z lidí, kteří slyšeli (věřili) Božímu slovu, bude žít, což znamená, že byli mrtví při zločinech a hříších. S příchodem zákona by děti Jacoba kromě toho, že byly odloučeny od Boha, odcizeny, mrtvé, kdyby sedm dní v týdnu neodpočinuly, utrpěly fyzický trest: fyzickou smrt.

Bůh je chce přimět, aby pochopili, že pokud věří, vstoupí do zaslíbeného odpočinku

„Nebo jsi ještě nevstoupil do odpočinku a dědictví, které ti dává Pán, tvůj Bůh. Ale půjdete přes Jordán a budete přebývat v zemi, která vás učiní dědictvím Hospodina, vašeho Boha; a dá vám odpočinek od všech vašich nepřátel kolem vás a budete žít v bezpečí“ (Dt 12: 9–10), ale když se odvrátili od jeho poslušnosti, ve své hněvu přísahal, že Izraelci do jeho odpočinku nevejdou (Heb 4: 1).

Stejně jako všechny věci, které byly vloženy do svatostánku, jsou obrázky, Sabat byl také použit jako obrázek k prokázání, že ten, kdo nevěří, nemá život. I když varoval, že Bůh je nepřijal a že jejich svátky, soboty atd. byli nesnesitelní, lidé nadále ,sloužili 'alegorie, a ne Bohu

„Nepokračujte v přinášení marných obětí; kadidlo je pro mě ohavností a novoluní a soboty a svolávání shromáždění; Nemůžu vydržet nepravost, dokonce ani slavnostní setkání. Vaše nové měsíce a vaše slavnosti, moje duše je nenávidí; už jsou pro mě těžké; Už jsem unavený z toho, že je trpím“ (Iz 1,13-14).

Křesťané však, protože věřili v Krista, již vstoupili do zaslíbeného odpočinku (Židům 4: 3), protože sedí v nebeských oblastech v Kristu (Ef 2,6). Proč křesťané odešli odpočívat?

Protože byli obživeni Kristem, to znamená, že byli vzkříšeni s Ním, takže jsou odpočatí (Ef 2: 5; Ko 3: 1).

Proto pokaždé, když se křesťan podívá na zákon a jeho přikázání, musí vzít v úvahu, že vše nám bylo ponecháno jako příklad (1Ko 10:11), nikoli jako vnucování

„Duchu svatému a nám se ve skutečnosti zdálo dobré, že vám již nebudeme ukládat žádné břemeno, kromě těchto nezbytných věcí: Že se zdržujete věcí obětovaných modlám a krve a duseného těla a prostituce, uděláte dobře, pokud se budete držet. Dobře “(Sk 15:28–29), ale kdo má v úmyslu dodržet jakýkoli aspekt zákona, je povinen dodržovat celý zákon

„A opět protestuji proti každému člověku, který se nechá obřezat a je povinen dodržovat celý zákon.“ (Gal 5: 3).

Křesťan musí uvážlivě analyzovat některé biblické pasáže, protože následovníci judaizačních prostor používají některé verše k zavedení praktik, které nejsou pro Kristovu církev prospěšné. Například citují Lukáše 4, 16. verš, který říká, že Kristus použil sobotu k uctívání Boha, ale text chce jen ukázat, že jeho praxí bylo vyučovat v synagógách (Lukáš 4:15) a že kdysi to bylo Sobota do synagógy v Nazaretu (Lukáš 4:16). Zajímalo by mě, proč? Nebylo to proto, že se Židé v sobotu zúčastnili synagogy? V sobotu určitě šel do synagog, protože Židé v sobotu chodili do chrámu.

Jedna věc je jistá: podle zkresleného pohledu farizeů Kristovi učedníci udělali to, co bylo v sobotu vetováno, a Ježíš farizejům vyčítal, že je vedl, aby se učili smyslu „milosrdenství chci, ne obětí“ (Mt 12: 7). To znamená, že se museli naučit, že Bůh hledá lásku lidí (s 6: 6), a ne oběti jako praktika omezení v sobotní den. V tomto textu Ježíš ukazuje, že sobota je pouhou obětí, a Pán, který dává odpočinek, očekává jen to, že Ho milují (Oz 6,4).

Právě v této souvislosti Ježíš zdůraznil, že Boží odpočinek byl poskytnut z důvodu potřeby lidské záchrany (Marek 2:27).

Všimněte si, že se odkazuje na sabat v jednotném čísle, tedy na zaslíbený odpočinek, kterým je Kristus, a nikoli týdenní soboty.

Tehdy se Ježíš zmínil o sobě jako o Synu člověka, protože je Pánem lidí a dokonce i sobot (Marek 2:28).

Protože Ježíš a jeho učedníci nedodržovali stejné postupy jako farizeové, pokoušeli Krista tím, že se ptali:

„Je zákonné léčit v sobotu?“ (Mt 12:10). A znovu se Ježíš uzdravil v sobotu.

Kristovi žalobci byli vynikajícími strážci zákonů, ale i dodržování soboty jim Ježíš vyčítal:

„Nedal vám Mojžíš zákon? a nikdo z vás nedodržuje zákon. Proč se mě snažíš zabít? “ (Jan 7:19).

Proto je jakýkoli předpis hledat Boha po celé dny slabým a špatným argumentem, protože taková praxe vede člověka pouze k tomu, aby sloužil jím, a nikoli k Bohu, protože Mu lze sloužit pouze v duchu a v pravdě.

„Ale teď, když znáš Boha, nebo spíše to, že ho Bůh zná, jak se vrátíš k těm slabým a chudým základům, kterým chceš znovu sloužit? Zachováte si dny a měsíce a časy a roky. Bojím se vás, kteří jste nadarmo nepracovali “(Kol 4,9-11), protože zákon je splněn v jednom přikázání

„Celý zákon se naplňuje jedním slovem, tímto: Svého bližního budete milovat jako sebe samého“ (Gal 5,14) a spásu ve víře, že Kristus je Syn Boží (Jan 3:23).